

Jak pomagać dziecku w nauce szkolnej w domu i jak zadbać o jego prawidłowy wypoczynek?

Rozpoczęcie przez dziecko szkolnej edukacji jest w każdej rodzinie ogromnym wydarzeniem. Dziecku i rodzicom przybywają nowe obowiązki. Często jedni i drudzy czują się przytłoczeni nową sytuacją i nie potrafią odnaleźć się w zmienionej rzeczywistości.

Pierwsze lata pobytu dziecka w szkole mają ogromne znaczenie nie tylko dla dalszej nauki dziecka, ale przede wszystkim dla wytworzenia właściwego stosunku do wiedzy, obowiązków, do pracy.

Jak wykazują badania, sukces dziecka w szkole, zwłaszcza w początkowym okresie nauki, w bardzo dużym stopniu zależy od rodziców. To właśnie Wy – rodzice możecie wychować „dobrego ucznia”. Potrzebne jest do tego mądre kierowanie dzieckiem i własny przykład.

Jeżeli rodzice nie zainteresują się nauką szkolną swojego dziecka w klasach nauczania zintegrowanego to w przyszłości mogą mieć z nimi poważne trudności w klasach starszych. Nikt nie rodzi się dobrym uczniem. Dobrego ucznia trzeba sobie wychować.

W pierwszych dniach i tygodniach pobytu w szkole dziecko będzie oczekiwało od nas pomocy. Często będzie zadawało pytania: Co mam jutro przynieść na zajęcia?, Co mam zadane?, itp.

Na te pytania trzeba cierpliwie odpowiadać, pokazując, a jaki sposób dziecko może to sobie notować i u którego kolegi może szukać pomocy. Stopniowo, ale cierpliwie i konsekwentnie trzeba przyzwyczajać dziecko do tego, że to ono musi pamiętać o swoich szkolnych obowiązkach, uważać na zajęciach i zapamiętywać informacje.

Pomagając dzieciom w odrabianiu lekcji będziecie zorientowani w ich brakach i uzdolnieniach i zapobiegiecie w porę powtarzaniu zaniedbań w wynikach nauczania waszych dzieci w poszczególnych przedmiotach.

Rady dla rodziców - wskazówki, których winien trzymać się uczeń odrabiając lekcje i które powinien znać rodzic starający się we właściwy sposób przychodzić dziecku z pomocą w nauce:

1. Uczeń winien wykonywać zadania domowe codziennie o tym samym czasie: po obiedzie i po godzinnym odpoczynku;
2. Wykonywanie zadań domowych powinno się odbywać stale w tym samym miejscu /stale ten sam pokój, kąt własny, stół i krzesło ucznia/ w miarę możliwości przygotowanym do tego rodzaju pracy;
3. Przed przystąpieniem do wykonywania zadań domowych, uczeń doprowadza do porządku miejsce swojej pracy, przygotowując – zgodnie z ustalonym rozkładem lekcji – potrzebne do pracy pomoce i przybory;
4. Przystępując do wykonywania pracy zadanej, uczeń powinien odrabiać najpierw lekcje trudniejsze a potem pozostałe;
5. Podczas wykonywania pracy nie wolno się od niej odrywać i interesować się tym, co nie jest związane z zadaniami domowymi. Pracować należy w skupieniu, uważnie, wytrwale, robiąc po każdym 45 minutach pięć – lub dziesięciominutową przerwę;
6. Przed przystąpieniem do pracy nad zadaniem należy dobrze przemyśleć jak je wykonać, starać się zrozumieć najpierw jego treść, kierując się doświadczeniem nabytym już uprzednio w pracy samodzielnej, a zwłaszcza – wskazówkami nauczyciela.
7. Rzeczą najważniejszą przy wykonywaniu zadania jest zrozumienie istoty przerabianego materiału, reguły lub treści zadania. Nie można robić niczego na chybił trafił ani powierzchownie lub „ślepo” wykuwać na pamięć materiał. Tylko to można dobrze opanować, przyswoić i utrwalić w pamięci – co zostało głęboko przemyślane i zrozumiane oraz uważnie zanalizowane.
8. Przy wykonywaniu nowych zadań należy dążyć do wykorzystania wszystkich posiadanych wiadomości: jeżeli materiał poprzednio przerobiony ulotnił się z pamięci i w związku z tym powstają pewne trudności, należy powtórzyć stary materiał;
9. Praca ucznia wymaga staranności, dobrej organizacji i czystości. Nie wolno dopuszczać do tego, aby zadanie klasowe było wykonane niechlujnie lub pozostało nie dokończony, oraz pisanie notatek i uwag na pojedynczych kartkach papieru;
10. Po wykonaniu wszystkich zadań uczeń przygotowuje książki, zeszyty i przybory potrzebne do zajęć w szkole.

Jak zatem pomagać, by nie szkodzić?

1. Pomoc nie powinna polegać na wyręczaniu dziecka. Tylko aktywność własna rozwija, usamodzielnia i sprawia, że dziecko dojrzewa nie tylko fizycznie, ale także psychicznie. Zbyt duża pomoc w nauce opóźnia samodzielność.

2. Pomoc nigdy nie powinna sprowadzać się do robienia za dziecko, ale zawsze z dzieckiem. Przyzwyczajenie dziecka do wyręczania go w obowiązkach szkolnych może sprawić, że straci ono wiarę w siebie, obniży motywację do pracy i będzie myślało, w jaki sposób osiągnąć jak najlepszą ocenę jak najmniejszym kosztem.

3. Duża pomoc ze strony rodziców, sprawia, że dziecko nabiera podobnych oczekiwań wobec innych. Uważa, że wszyscy powinni mu pomagać, a ono samo nie musi poczuwać się do żadnych bezinteresownych zachowań.

Zatem pomagając dziecku wykonywać zadania domowe, możecie nauczyć je systematyczności, odpowiedzialności, wytrwałości, rozwinąć indywidualne zainteresowania. Podczas wspólnej pracy możecie zobaczyć swoje dziecko w roli ucznia. Słuchajcie go i okazujcie mu szacunek.

I na koniec. Nie zapominajcie, że Wasze dziecko powinno mieć codziennie czas na zabawę. To właśnie zabawy w dużym stopniu rozwijają wyobraźnię, emocje i postawy społeczne.

LITERATURA:

1. Faber A. Mazlish E.: Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały. Jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły. Media Rodzina of Poznań 1993.
2. Filipczuk H.: Poznaj swoje dziecko. Nasza Księgarnia, Warszawa 1976 Brejnak Wojciech: "Kocham i wychowuję", Warszawa 1993.

3. Jundził Irena "Trudności wychowawcze w rodzinie", Warszawa 1989, Nasza Księgarnia

4. Nelsen Jane, Lott Lynn, Lenn Stephen : "Posprzątaj zabawki, kochanie". Pozytywna dyscyplina, czyli 1001 rozwiązań na codzienne problemy wychowawcze, od niemowlęcia do nastolatka. Grupa Wydawnicza Bertelsmann Media. Diogenes Warszawa 2002.